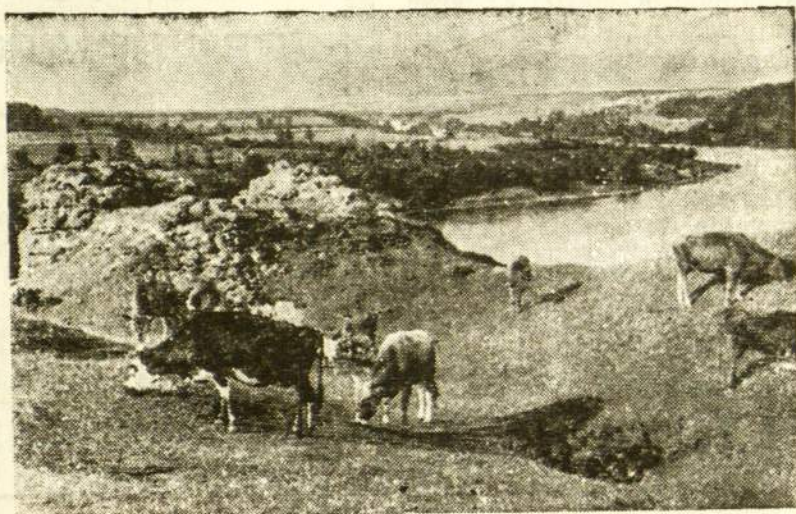

LIETUVIŲ IŠEIVIŲ JAUNIMO ŽURNALAS

VILTIS

BIRŽELIO MĖN. NR. 6 (16) 1936 M.

Lietuvos apylinkių vaizdas vasaros metu.

Vokiečių fotografijų įstaiga.

“BERNARDO”

Įsteigta 1890 metai;

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity.
Specialybė padidiniame, o taip su dažais.
Darbas greitas, sąžiningas ir pigus.
Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro
iš fotografijų naujas.

ARTHUR SCHMIDT

Rua São Caetano, 111 (senas nr. 103)
Tel. 4-5576 - São Paulo

Ponių ir Panelių dėmesiui!

Eikite kirpti ir garbanuoti savo plaukus tik
į lietuvių moterų saloną

“POLLA”

Kerpame ir garbanuojame plaukus sulig
paskutinės mados.

Didelis prityrimas garbanavime «Perma-
nente», garantuotas dešimčiai mėnesių.

Kainos nuo 10 iki 20 miliresų.
Antrašas: **Rua José Paulino, 94.**
Tik neužmirškite!

Dr. A. CANDIA

VENERINĖS LIGOS:

Triperis (visose stadijose — aštrus ir
kroniškas). **Sifilis.**

Prėmimas nuo 9 — 12 ir nuo 3 — 7
Sekmadieniais nuo 10 — 12.

Rua Barão de Itapetininga, 242.
3 aukštas - Telef. 4-0218

Kalba rusiškai, lenkiškai, vokiškai.

JAUNIME, tavo jauna dvasia visuomet

reikalauja peno. Tu gyveni ne nien kūnu, bet ir
siela. Tu privalai maitinti savo dvasią lietuvišku
spausdintu žodžiu. Nieko nelaukdamas užsisakyk
vienintelį Pietų Amerikoje jaunimo žurnalą

“VILTIS”

Tu jame rasi visada daug naudingų pasis,
kaitymų, apysakų gražių vaizdelių iš savo gimti-
nės ir kitų kraštų, daug įdomių ir pamokinančių-
straipsnių, eileraščių, juokų ir kt.

«VILTIS» metams kainuoja tik 8\$000, pus-
mečiui 5\$000. | Lietuvą — metams 15\$000 pus-
mečiui 8\$000. | visas Amerikos valstybes me-
tams 12\$000, pusmečiui 6\$000.

Pinigus siųsti:

“VILTIS” - Rua Aureliano Coutinho, 10
SÃO PAULO

Zimu ir progresyviai didėjanti nuolatini uzdarbi

Siulo stambi vietinė firma, kur norėdama
išplėsti taip pat ir Brazilijos lietuvių tarpe savo
garbingus socialinius, kultūrinius ir komercinius
veikimus **Paieško darbščių ir prityrusių bendra-
darbių abiejų lyčių, būtent atstovų, agentų ir
kolektorių ne tik São Paulo mieste bet ir kiek-
viencje Brazilijos vietoje.**

Kreiptis nuo 9 iki 11 val. ryto, Largo da
Sé, 50, 3 aukštas. Constructora Lar Ltda. Laiškams
— caixa postal, 3522 S. Paulo.

Dras POVILAS LICCIARDI

Santa Casas medikas - operatorius.

Medicina ir chirurgija. Suaugusiems ir vai-
kams. Gydoma reumatizmas ir vidurių
ligos be operacijų.

Taip pat venerinės ligos.

Specialistas moterų ligų.

Prėmimas nuo 11 iki 12 val. ir nuo 14 iki 20
val. Kiekvieną dieną.

Vyksta į namus kiekvienu momentu.

RUA SILVA PINTO, 444 (Bom Retiro) Telef. 5-4175

Kiekvienas susipratęs lietuvis skaito vienintelį P. Amerikos lietuvių žurnalą “VILTIS”

LIETUVII!

Prisimink, skaitytojau, kad jau laikas atnaujinti žurnalo prenumeratą.

Jeį dar nuolat tave nelanko «VILTIS», tad pasiskubink išsirašyti.

V I L T I S

LEIDŽIA BRAZILIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO S-GA «VILTIS»

1936 metų

Adresas: "VILTIS" Rua Coronel Moraes, 338 - S. PAULO

Nr. 6 (16)

Birželio

KAINA: Metams 8 mlr., pusmečiui, 5 mlr. Amerikos valstybėse - metams 12\$000, pusmečiui 6\$000. Lietuvoje ir kitur metams 15\$000 pusm. 8\$000. Atskiras nr. 1\$000.

Eina II metalai

mėn.

P. M. ŠALČIUS SVEČIUOSE PAS MUS

Birželio 28 d. 6 val. vakaro į svečius pas mus atvyko p. Matas Šalčius, žymus dar nuo prieškarinių laikų Lietuvos veikėjas, visuomenės darbuotojas, rašytojas ir prityręs žurnalistas, ilgą laiką redagavęs Kaune "Trimitą" ir kitus žurnalus bei laikraščius.

Atvykimo tikslas — plačiau susipažinti su mūsų kolonija, su organizacijų veikimu bei bendra padėti ir nušviesti mums kai kuriuos klausimus liečiančius Lietuvą ir mūsų koloniją. Ir čia darys paskaitas visiems ir visuose rajonuose.

P. M. Šalčius yra žinomas dar kaip keliauninkas po platųjį pasaulį. Yra jau aplankęs virš 50 valstybių. Šiais metais lankėsi Argentinoje, Paragvajaj ir Bolivijoje, o iš ten atvyko ir pas mus Brazilijon. Iš čia vyks Uragvajun ir kitur.

Savo kelionės išpūdžius yra surašęs ir išleidęs atskiru veikalu šešiuose tomuose (apie 1800 pusl.) "Svečiuose pas 40 tautų". Veikalas įdomus. Skaitosi tarytum koks romanas. Ypatinai lengva ir gyva kalba parašytas.

Pas mus svečiuose išbus apie vieną mėnesį, taigi mūsų jaunimui teks su juo arčiau susipažinti ir pasikalbėti.

"Vilties" S-gos Centro Valdyba Liepos m. pabaigoje rengia didelę jaunimo sueigą, kurioje Gerbiamasis Svečias plačiai papasakos apie kitų krašių jaunimo veikimą bei jų organizacijas.

Brazilijos lietuvių jaunimo, susispietusio po "Vilties" vėliava vardu sveikindami p. Matą

Šalčių linkime jam pilno pasisekimo savo užsibrūžtam tikslė.

P. MATAS ŠALČIUS,
Mūsų kolonijos svečias.

"Vilties" Redakcija gavo iš p. M. Šalčiaus pasveikinimą, kurį čia ir talpiname.

"Sveikinu visus lietuvius Brazilijoje ir linkiu jums visokeriopos gerovės ir pasisekimo. Užsukęs ir į jūsų kraštą susipažinti su vietos gyvenimu, šią progą noriu išnaudoti susitikti su jumis visais ir pasidalinti savo išpūdžiais ir mintimis iš kelionių po 50 valstybių keturiuose žemynuose. Man ypatingai rūpi, kad mūsų išeivijoje tiek čia, tiek kitur pakiltų mūsų žmonių dvasinė ir materialinė gerovė. Aš tikiu, kad tatai gali įvykti per geresnį mūsų išeivių sugyvenimą, per didesnę organizuotumą, per platesnę šviesos ir kultūros darbą.

Tiems tikslams aš ir trokštu tarnauti. Viešėdamas São Paulo kolonijoje noriu surengti visą eilę prakalbų, paskaitų ir pasikalbėjimų. Jų tvarką maloningai sutiko paskelbti mūsų spauda São Paulo. Kviečiu, tad, visus be jokių skirtumų į tas mano paskaitas atsilankyti.

M. Šalčius.

Nuo Redakcijos.

Sekantis "Vilties" numeris išeis apie Liepos 20 d. Medžiaga į žurnalą priimama iki liepos 15 dienos.

BENDRAS DARBAS

Jau pasaulis taip surėdytas, kad vieni nyktų, o jų vieton kiti atsirastų. Taip kaip gamtoje nieko nėra amžino, taip ir žmonių gyvenime. Skirtumas tarp gamtos kūnų ir žmonių gyvenimo yra tas, kad gamtoje pasikeitimai vyksta nežymiai, o žmonių gyvenimas keičiasi gana staigiai. Generalinis akstinas to viso judėjimo yra kova už būvį.

Kova už būvį žmonijos gyvenime prasideda nuo šeimos ir baigiasi valstybinėmis rungtynėmis. Nuo senų laikų jau tvirtinama, kad kovoje už būvį dalyvauja ne pavieniai asmenys, bet organizuotos masės. Tos minties vedami išminčiai kūrė tokias gyvenimo formas, kad būtų tobulinama visuomeniškoji organizuota masė ir atatikę tų laikų gyvenimui ir kad toji masė pajėgtų suburtomis savo jėgomis kurybiškąja galia auklėti priaugančiąją kartą. Tai idėjai įgyvendinti mokslininkai pašvėsdavo visą savo amžių. Jų darbo vaisiais pasiekta viena tiesa, kad kovoje už būvį stoja socialiniai junginiai, ir juo didesnis žmonijos susipratimas, tuo didesnis atskirų grupių susijungimas.

Geras susiklausymas, darnus bendradarbiavimas palengvina buities egzistenciją ir išina nugalėtoja. Pavieniai asmenys, siauru gyvenimo akiračiu, atsilieka nuo gyvenimo progreso ir visuomeniškasis gyvenimo tempas negailėstinai jį pamina po kojų. Gyvieji pavyzdžiai čia pat mums akyse. Pav.: kooperatyvai, labdaringos įstaigos, švietimo įstaigos. Kad ir mūsų kolonijos mokyklos, nėra įsteigtos vieno asmens, bet didžia dalimi valstybės lėšomis, kurios gautos iš tų pačių tautiečių (Lietuvoj) mažomis sumomis. Čia valstybė atlieka tik racionalaus paskirstymo funkcijas.

Atrodo neabejotinai aiškus kolektyvaus žmonių darbo vaisius. Tačiau kolektyvus darbas įmanomas yra tik tai tada, kada jisai vienodai yra suprantamas. Vienodas supratimas pasireiškia ne asmeniškų pažiūrų skirtumuose, bet bendrų reikalų siekimuose. Tie sutartiniai siekiai suveda mus į vieną bendrą tikslą, būtent, visos mūsų lietuvių tautos gerovė.

Mūsų tautos gerovė lygiai visiems, be individualių pažiūrų skirtumo, turi rūpėti kiekvienam lietuviui, o ypač organizacijų vadovybėms, kurios neša atsakomybę už jaunosios kartos ugdymą bei jos paruošimą kovoje už būvį, nes kokia bus visuomenė, tokia bus ir tauta. Visa viltis ateities gyvenimui priklauso nuo priaugančios sielos skaistumo.

Skydas.

APIE PATARLES

Kiekviena tauta turi savo išmintį, savo filozofiją. Kur visa tai galima atrasti? Ir kuo tai pasireiškia? Ogi štai kur. Panagrinėkim vieną kitą mūsų žmonių priežodį, patarlę, mislę ir pamatysim, kad šiečiai slepiasi toji išmintis.

Dažnai kartojama patarlė: "Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi". Gal būt kai kam atrodo, kad joje nieko ypatingo, bet tikrai joje yra visa išmintis.

Tėvas, sakydamas sūnui tą patarlę, primena amžių patirtą teisybę, kad gyvenimas yra tarytum patalas ir kad gyvenimui reikia rimtai ir apgalvotai ruoštis. Kaip patalą netinkamai pasiklojęs gali šoną nugulėti arba nepasilseti, taip išėjęs gyveniman, tinkamai prieš tai nepasirengęs, taip pat sutiksi daug kliūčių ir gyvenimas nesiseks.

Čia taip pat pasakoma, kad žmogaus ateitis nuo jo paties priklauso, kad žmogus yra savo likimo kalvis, nes patarlė "Kalk geležį kol karšta" primena ruoštis ateities gyvenimui iš jaunų dienų.

"Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi" turi reikšmę dar didesnę. Ji parodo, kad žmogaus darbo vaisiai turi atitikti pačiam darbu. Jei darbas buvo geras, ir vaisiai bus geri ir atbulai. Jei likai nubaustas, tai ta bausmė turi turėti ir priežastį. Kitais žodžiais tariant patarlė "kaip pasiklosi, taip išsimiegosi" reiškia: ko norėjai, tą gavai.

Patarlės — tai savotiškas amžių sudiktuotas žmonėms taisyklės. Tai svarbesnės taisyklės už bet kokius dabar išleidžiamus įstatymus. Už įstatymų nevykdymą baudžiama bausme, nuo kurios galima kartais ir pasiliuosuoti, bet nuo amžių taisyklių sulaužymo pabaudos pasiliuosuoti galimybių visai nėra, ypač kada senatvė jau čia pat, kada grįžti atgalios jau ne laikas. Negi gali senas žmogus taip lengvai išmokti bet kokio amato, kad galėtų palengvinti savo būtį? Tai lengva ir imanoma tik tai jaunystėje.

Tad, jaunime, visuomet ir visur atsiminkime mūsų senovės paliktas patarles, kad vėliau gailėtis nereikėtų.

Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi.

(Iš atsiųsto "Vilčiai" ilgo p. J. Sk. straipsnio "Gerbkime senąją išmintį").

Dariaus ir Girėno paminėjimas.

Neužmirškite, kad Liepos 19 d. įvyksta mūsų Didvyrių Dariaus ir Girėno tragiškos mirties paminėjimas.

Smulkia programą žiūrėkit laikraščiuose.

Atsiminus Maironi

Ten kur „Už Raseinių ant Dubysos teka Saulė teka...“ apie 15 klm. nuo pačių Raseinių, 5 klm. nuo gražiai apdainuotų Dubysos krantų, kur yra sėna tvirtovė, daugybės piliakalnių, kur Mindaugas žadėjęs Likiavoje pastatyti vyskupui katedrą kur žemaičių buvusi paskutinė žinyčia ir gyvenęs krivų-krivaitis Gintautas, kur 1416 mt. buvo pastatyta D. L. K. Vytauto katalikų bažnyčia, kur žemaičiai kovėsi su švedais, 1862 m. pasiturinčių ūkininkų šeimoje gímė Maironis.

Maironis gimnaziją baigė Kaune 1883 m., mėtus studijavo Kievo univesitete, Žemaičių Kunigų Seminariją baigė 1888 m. Petapilio kunigų akademiją 1892 m., dvejus metus mokytojavo Kauno Seminarijoje, penkiolika metų Akademijoje, vėliau buvo pakviestas Kauno Seminarijos Rektorium ir mūsų Universiteto Profesorium. Dar studentaudamas pradėjo rašyti. Savo kūrinius išleido atskiromis knygomis: «Jaunoji Lietuva», «Kur Išganymas», «Raseinių Magdė», «Mūsų Vargai», lyrinių eilėraščių rinkinį «Pavasario Balsai», dramatiškus veikalus: «Vytautas pas Kryžuočius», «Kęstučio Mirtis», kurie mūsų valstybės teatre buvo vaidinami.

Prieš kelis dešimtis metų nebuvo Lietuvoj né «žodžio né rašto». Liaudis bežadė, rusų priespaudos sukalta. Klebonija ir dvaras sulenkėję nuo lietuviškosios liaudies toli. Iš po šiaudinio stogo gyveniman prasimušusį lietuvių inteligentą skaitė pavojingu rusinimo latenai ir pavesdavo jį Muravjovo budeliams kilpą užnerti arba ištremti Rusijos gilumon. Jaunas poetas jaučia ir pergyvena tą svetimą, niūrią aplinkumą ir ryžosi visa nušviesti savo sielos ugnimi, pakelti savo tautos apmirusią sąmonę. Jis žadino lietuvišką jaunimą giedodamas jiems naują giesmę, ragino praeitį atminti ir išmokti protėvių narsumo. Pranašavo lietuviams laisvą ir laimingą tėvynę, kad per skausmus vargai pagimdys galiūnus ir atbus mūsų tėvynę. Pranašo žodžiais neverti žmogaus vardo tie, kurie nesirūpina savąja tauta, išsižada, užmiršta tautai pareigą ir meilę. Jis spėja tokiems skurdą ir negarbingą pražūtį. Jis atskleidęs Lietuvos istorijos lapus rodo mums, kaip protėviai mokėjo grumtis su priešais, kovoti su jais ir mirti už savo krašto laisvę.

Į darbą broliai, vyrs į vyrą,
Šarvuoti mokslu atkakliu.
Paimsim arklą, knygą, lyrą,
Ir eisim Lietuvos keliu.

Pasauliniam gaisrui ištikus, pranašo žodžiais uždegtos Lietuvos gailiūnų širdis, jaunimas

ėjo dygliuotu keliu ir atgavo tėvynės laisvę. Bet Vilnių, mūsų tautos širdį, klastingu keliu lenkai išplėšė. Maironis kartu su visa tauta gėdi, ilgisi pavergtojo Vilniaus ir lyg nujausdamas apleisti amžinai išsvajotosios tėvynės darbininkų eiles į jaunuolių širdis šaukia:

O Vilniaus neužmiršk, lietuvi!
Čia ne tiktai kad praeitis,
Čia tavo irgi ateitis!
Čia kova vedama už būvį.

Lygiai prieš ketverius metus po visą Lietuvą pasklido liūdna žinia, kad mirė Didysis Dainius. Birželio mėnesio 30 d. Vyriausybė, gausi visuomenė palydėjo į amžinąją poilsio vietą — bazilikos požemį. Karstą apdėjo vainikais, palaidojo. Jo palaikai pavirto dulkėmis, bet jo idealai ir darbai pasiliko mumyse gyventi. Jo žodžiai, skelbtieji kanklėmis, daug galingesni už ginklą prieš tamsybę ir vergiją, pasiliko dar galingesni. Lietuvis jaunuolis yra jo Testamento vygdytojas. Jo siela troško amžiną poilsio vietą rasti ten, kur Gedemino pilis, tame krašte, kur „Pelėšiais ir kerpėms apaugus aukšta, Trakų štai garbinga pilis“!

St. Rm.

Simas Bakšys.

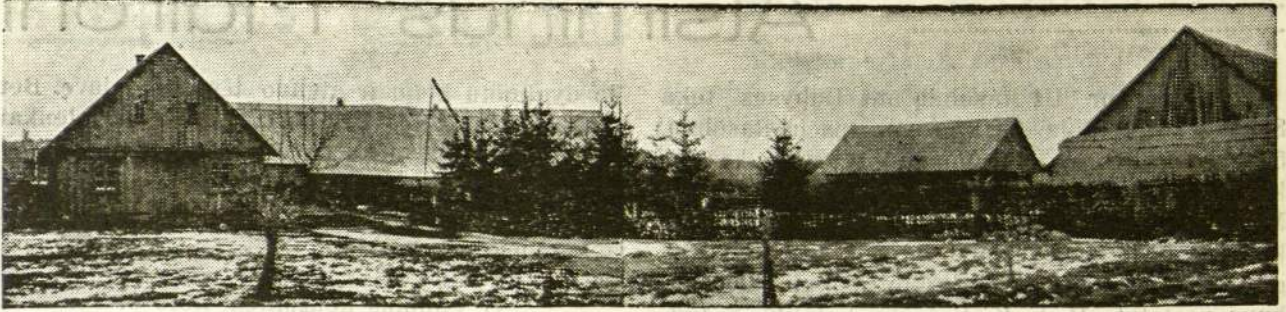
* * *

Neliusk, pavasaris dar nepaėjęs...
Dar žalios liepos tik tik sužydėjo.
Broliuk pažvelk tu į laukus:
Štai pievos gelėmis marguoja.
O dirvos dulkstančiais kviečiais banguoja...
Išeik į žydinčius laukus!

Klausyk, kaip zirzia gaudžia bičių spiečiai:
Gyventi, dirbt ir džiaugtis tave kviečia!
Žiūrėk, kiek mėlynų žiedų:
Ten auga lietuvačių drobės...
Čia... griškai, galvos dobilų, kaip ropės.
Gal nori gražesnių vaizdų!?

Eik šen! Tave žavės ir pūdymai-ganyklos,
Avių, galvijų armijų stovyklos.
Ve saulė šypsosi... Gražu?...
Čia dobiliukai varške žydi...
Žąsų karovanus piemenės lydi. —
Neliusk: laukuos dar vis gražu.

(Iš „Lankos“).

Lietuvos ūkininko sodyba.

IVAIRENYBĖS

Uodeguoti žmonės.

Vienas Amerikos gydytojas moksliniam suvažiavime padarė pranešimą apie uodeguotus žmones. Šiais metais jis jau yra padaręs operaciją — nupiovęs uodegas — dviem mažiems vaikams. Jis ištyrė tėvus ir rado juos visiškai sveikus. Sveiki ir normalūs buvo ir abu vaikai berniukai, tik kad jie turėjo užpakaly po uodegytę, kuri raitesi žiedais, kaip gero jokšyruko. Pliaunant, uodegaitės turėjo po 8 centimetrus ilgio, nes vaikai jau buvo kelių mėnesių amžiaus. Gydytojas ilgai įkalbinėjęs tėvams operacijos nedaryti, o palikti vaikus augti uodeguotus, mokslininkų priežiūroj, tačiau tėvai nesutikę, nes nenorėję, kad paskiau iš vaikų būtų tyčiojamasi, kai jie suaugęs. Medicinos istorija žino nemaža atsitikimų, kada gimę uodeguoti žmonės. Pirmas tikrai paliūdytas toks atsitikimas yra žinomas iš 1684 m. Vaikas gimęs nenormalus ir tuoj mirė. Pagaršėjęs buvo ir uodeguotas vaikas, gimęs Knoxville, Tennensee, kurio uodega siekė 17,5 centimetrų, kai jam buvo šešeri metai. Vėliau uodega buvo nupiauta. Lietuvoj taip pat tenka girdėti apie uodeguotus žmones, bet jų lig šiol nieks netyrinėjo.

Bičių įkandimai išgydo reumatizmą.

Bitės įkandimas turi tam tikros gydomošios jėgos prieš reumatizmą. Bet ligi šiol nebuvo žinoma, koks įkandimų skaičius reikalingas reumatizmo gydymo. Šią problemą išsprendė žymus vienos gydytojas Frankas Kretėi.

Kretėi, kuris pats kentėjo nuo reumatizmo, nusprendė pats gydytis bičių įkandimais. Jis bitėms leido įkasti 708 kartus, manydamas, kad šis skaičius bus atitinkamiausias išmėginimui bei bičių nuodų ypatybių. Po šios, savotiškos operacijos, dr. F. Kretėi gana ilgai pragulėjo lovoj, bet gydymas bitėmis atnešė puikiausius rezultatus: atsi-

kėlęs iš lovos su džiaugsmu konstatavo, kad reumatizmas papuolė „be žinios“.

Laikrodis — virėjas.

Vienas italų inžinierius Florencijoje išrado laikrodį — žadintuvą, kuris 10 minučių prieš skambutį paleidžia elektros srovę, ir užkaičia kavą ir arbatą. Atsikėlęs pilietis jau turi paruoštus pusryčius.

Žmogus po 10.000 metų.

Viename prancūzų medicinos žurnale mėginama atspėti, koks žmogus bus po 10 tūkst. metų. Esą žmogus tada būsias aukštas, galva būsianti daug didesnė, kaklas ilgas, krūtinė aukštesnė, rankos ir kojos siauresnės. Vyrų būsias visai pliki, o meterims keletas plaukų beliksias. Akys būsiančios giliai įdubę, lūpos siauros, dantis maži. Nosis ir lūpos būsiančios gražios. Vyrų balsas nesiskirsias nuo moterų. Stori balsai būsias didelė retenybė. Būdu ir protu moterys nesiskirsias nuo vyrų. Jos suvyresiančios. Apskritai, žmonės būsias labai išmintingi, mūsų akimis žiūrint nepaprasti genijai.

Esą medicinos tyrimais ir pokarinis žmogus daug kuo skiriasi nuo prieškarinio ir jis gerokai pažengęs ateities žmogaus linkme.

Kaip žmogus auga.

Pirmais metais žmogus auga sparčiai, kasmet 16 centimetrų. 5 metų vaikas pasiekia paprastai pusės būsimą didumo. Nuo 5 iki 16 metų žmonės užauga po 5 cent. kasmet. 17 ir 18 metais užauga po 1,2 cent. Ir dar paskui žmogus auga ligi 25 metų iš viso apie 1,5 cent. Toliau žmogus sustoja augęs.

Airiskas taupumas.

Airiai labai taupūs. Jiems nėra nieko baisnesnio, kaip mokėti kelis skatikus už daiktus, nebūtinai reikalingus. Štai pavyzdys:

Vardinių dieną tėvas padovanojo sūnui

kaklaryšį, kurį jis pats buvo pasirišęs per savo vestuves. Sūnus nešiojo penkis metus, bet tas kaklaryšis atrodė po to koks nudėvėtas, kad jis norėjo turėti naują. Naujas kaklaryšis taip pat nebuvo naujas, tik tėvo pirmiau nešiotas. Savo pirmo kaklaryšio sūnus nenumetė, — kaip nė vienas taupus airis nedaro, — bet rūpestingai jį padėjo.

Po kitų aštuonių metų jis atrado, kad naujo kaklaryšio irgi nebegali dėvėti. Tada jis atsiminė savo pirmąjį kaklaryšį, kurį visą tą laiką buvo išsaugojęs. Palyginus su antruoju jis atrodė kaip naujas, ir jis nešiojo jį vel septynius metus.

Taip žmogus išgyveno 99 metus ir per visą savo gyvenimą nebuvo išleidęs kaklaryšiams nė vieno skatiko.

Pačių «kursas».

Europoje yra įprasta kalbėti dėl pinigų, vertingų popierių, dėl brangiųjų metalų (aukso, platinos, vario) kurso. Tačiau esama pasauly kraštų, kur kalbama ir dėl žmogaus «kurso». Būtent, jo perkamosios parduodamosios vertės.

Tarp laukinių Pietų Afrikos gyventojų, ir ne vien jų tarpe, esama įsigalėjusio papročio pirkti sau pačias. Tokiais atsitikimais, panorėjęs «apsipačiuoti» «jaunikis», turi atsilyginti už pačią gana realiu būdu. Vieton pinigų jis turi sumokėti už ją natūra: raguočiais, ar prekėmis ar siaip mania, nes kitaip jis turės likti amžinas «kavaličius». Nieks už jo netekės. Gana įdomus yra

dalykas, ar tik ne dėl «krizio» veikimo, kad «kainos» pačioms, palyginus su kitais metais, yra gana nusmukusios. Geros kūno sudėties, sveika, kūgio pavidalo merga, apdovanota visomis grožybėmis galima išsimainyti šiandien į raguočius mūsų pinigais 520 litų vertės. Vidutinisko grožio ir sudėjimo moteris galima įgyti mainais už 350 litų vertės prekių. Spaudos žiniomis kainos pačioms lyginant jos su pernykšciais metais, yra sumažėjusios 40 % ir esama tyviro pagrindo laukti, kad toliau dar labiau mažės. Mat, pasiūlymai «pačios» nuolat auga, tuo tarpu, kai norinčiųjų vesti yra gana maža.

Šiluma be krosnių.

Islandija neturi kuro, bet ji turi didelį skaičių karšto vandens šaltinių — geizerių. Nesenai kilo sumanymas panaudoti tų šaltinių vandenį namų šildymui. Yra net projektas pašildyti visą Islandijos sostinę Reykjaviką. Bet lig šiol tas šildymo būdas yra pritaikintas dar tik atskiriems namams bei namų grupėms.

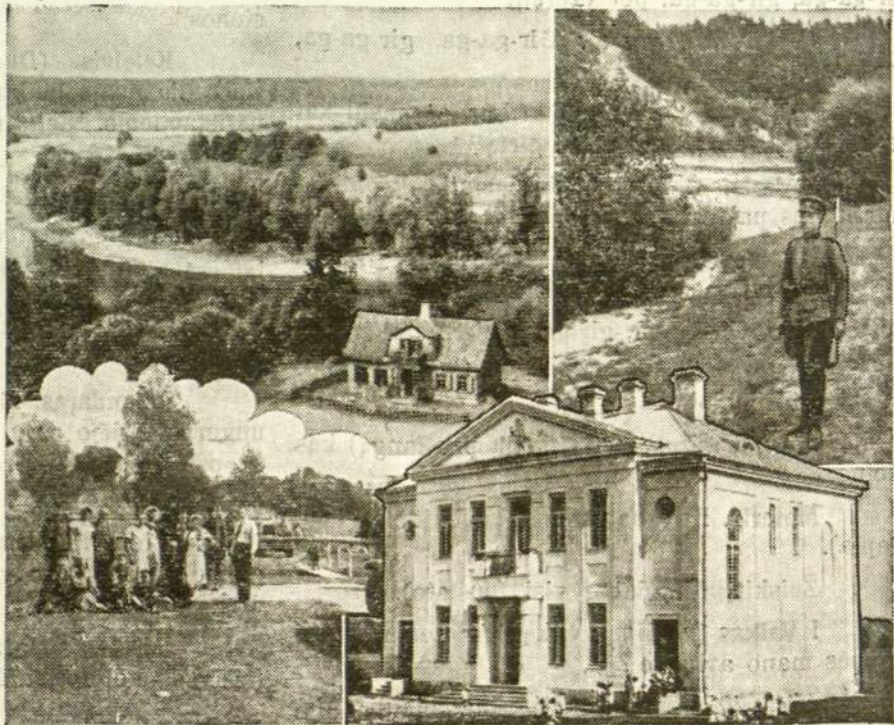
Žurnalas «Paver» aprašinėja vieną komercijos mokyklą, kuri šildoma šaltinių vandeniu. Vanduo imamas iš vienos uolos ir vedamas į namus. Per kelių šimtų metrų trūbas į namus jis ateina 56, o iš jų išeina 50 laipsnių.

Viena džiovininkų sanatorija ties Hristness'u šildoma 75 karščio vandeniu ir to vandens gaunama 175 ltr. į minutę.

Tai visai naujas būdas labai naudingai sunaudoti gamtos jėgas.

VIEVIS

Viršuje: Viena Panerių dvarų vilų ir mūsų sargybinių paneriuosė, kitoje Neries pusėje okupuotoji Lietuva Apačioje: pereinamasis punktas prie Skirmantiškių ir Aleksandriškių pradžios mokykla prie pat administracijos linijos.

I. Vaizdas.

I.

(Kambary stalas, kėdės ir suolas. Sėdėd: prie stalo moteris vidutinio amžiaus, vienplaukė, apsirengus švariai, bet neišsipuošusi. Šalia jos aplink stalą 5 vaikai. Moteris mezga. Vaikai turi plonas knygas kiekvienas)

Moteris. Gerai, vaikučiai, kad nesušalote eidami snieguotais laukais. Šiandien vyrai išvažiavo į girią malkų. Smagi kelionė bus, bet varginga. Taip šalta. Įsirengė šiltai — kailiniai, kepturė ant ausų, pirštinės. Ve, mezgu tėtei naujas kojines, šiltas, vilnones.

I Vaikas. Kodėl manęs tėtė neėmė su savim?

II Vaikas. Aš ne toks jau mažas, o ir manęs nenori imti į girią.

Moteris. Dabar girioje yra vilkų, kur ten mažiems vaikams.

III Vaikas. Vilkai vaikams nieko nedaro.

II Vaikas. Vilkai tik avis neša.

Moteris. Kai išmoksite skaityti, kitą žiemą visi galėsite važiuoti. Jonuk, ar nepamiršai, ką vakar išmokai? Skaityk čia.

I Vaikas. Plaukia žąselė per ežerėlį — Gir-ga-ga, gir-ga-ga, per ežerėlį,

Visi vaikai kartu: Gir-ga-ga, gir-ga-ga, per ežerėlį.

I Mergytė. Mamyte, o kur aš busiu kai vaikai kitą žiemą išvažiuos į girią?

Moteris. Tu mokysies siuti. Broliukui marškinius pasiusi.

I Vaikas. Ne viena plaukė, ir žąsinėlis. Gir-ga-ga, gir-ga-ga, ir žąsinėlis.

Visi. Gir-ga-ga, gir-ga-ga, ir žąsinėlis.

II Mergytė. (Ji tokia nerami. Tai prie stalo, tai prie lango).

Mama, mama, (žiūrėdama pro langą) kas ateina.

Moteris. Knygas vaikučiai duokit čia. (Ima, slepia).

Žaiskit vilką dabar visi, (sustato).

I Vaikas (vaidinąs vilką). Ar nematėt geri žmonės mano avinėlio?

Visi eilėje. Ne, vilkėlį smailadanti. Eik, nieko negausi.

I Vaikas. Ei čia mano avinėlis. (Nori pagauti paskutinį).

2.

Keleivis, (Žiemiškai apsirengęs. Lazda rankeje, apsidairo).

Sveika, močia. Išsigandai? Smarkus oras šiandien, net ausys spirga (sveikinasi).

Moteris. Senai matytas. Girdėjome tamsią papuolus į jų rankas, prašau sėsti, pailsai eidamas tokiu giliu sniegu. (Vaikai nedrąsiai buriu apstoja svetį, tyrinėja).

Keleivis. Buvau papuoles, bet žiopliai nieko nerado. O turėjau ir "Aušros" ir elementorių. Ne visi toki laimingi. Mat, spėjau viską žirniuose paslėpti. Tai buvo vasarą.

Mergytė. Mama, kokią jis aušrą turėjo? Aušra tik rytuose teka?

Keleivis. Aušra ir mum teka, vaikučiai, tik iš vakarų.

Visi vaikai. Ha ha, aušra iš vakarų tek!..

Moteris. Jie dar nežino. Vaikučiai, šio svečio aušra, tai lietuvių laikraštis, kuris pas mus iš Prusų ateina.

II Mergytė. Kaip gali eiti knyga?

Moteris. Ją atneša drąsūs vyrai iš anapus sienos.

Keleivis. (Duoda pluoštą knygučių moteriai). Čia mano lauktuvės. Duok kaimynams ir pažįstamiems. Nieks nepalauž mūsų valios.

3.

(*Staiga atsiveria durys ir su triukšmu įsiveržia du rusų žandarai. Moteris dengia staltiese knygas bet žandarai pastebi, žandarai sučiumpa keleivį.*)

I Žandaras. Išslysdavai iš mūsų rankų kaip ungurys. Priėjo ožys liepto galą. Ne tau spardyti prieš mūsų tėvą carą.

II Žandaras. Jis mūsų didžiąją Rusiją išjuokia. Lietuviškus raštus žmonėse platina. Kas gali eiti prieš caro valią, kurs tuos raštus draudžia.

I ir II Žandarai. Į Sibirą visus nugrusim! (Išsiveda keleivį surištom rankom).

(Tąsa kitam numery).

Dzūkų rugiapiūtė piautuvais.

Vestuvės senovėje / VINCAS ŠLEKYS.

(tąsa).

Čia žydė (visos karčiamos buvo žydų) pasitikdavo svočią ir nuotaką su apkaisytu pyragu — karvojum ir bonka saldžios degtinės. Karčiomoje būdavo iki 11 ar 12 valandos nakties. Šokdavo, gerdavo ir valgydavo. Valgis čia būdavo jau svočios, o už gėrimą mokėdavo pulkauninkai. Ir stovėjime svočia turėdavo maitinti visą savo pulką, ir pulkauninkai pristatyti gėrimą, tad dabar pulkauninkai sudėdavo pinigų ir nupirkdavo, kiek sutardavo, degtinės gorėių.

Iš karčiamos važiuodavo į stovėjimą. Stovėdavo dažniausiai pas svočią. Stovėjimas būdavo iki trečiadienio pietų. Visą tą laiką valgis svočių (katra savo pulkui), o gėrimas pulkauninkų. Dažniausiai abu pulkai stovėdavo drauge — vienas seklyčioj, kitas grįčioj. Prisirinkdavo daug pašalinių pašokti — šokdavo visi lygiomis, bet gerti ir valgyti tik vestuvių dalyviai. Atėjusios pašalinės mergos galėdavo būti tik su kasnyko pakalkėmis, o nuotaka ir pulkauninkės buvo galionuotos. Tik galionuotosios galėdavo sėsti už stalo.

Iš stovėjimo trečiadienį apie pietus visi važiuodavo pas nuotaką. Čia sutemus būdavo nuotakos užgėrės Kiek pirmiau kraitvežiai atvažiuodavo išvežti kraitį.

Kraitvežiai būdavo 3 ar 4, kartais net 6. Turėdavo būti stiprūs vyrai, kad atsilaikytų „boboms“. Jų kepurės būdavo papuoštos eglė šakutėmis, plunksnomis ir visokiais žibučiais. Vienas turėdavo barsuko krepšį su pyragu ir bonka degtinės. Jie turi išpirkti iš nuotakos pusės moterų kraitį. Juos vadina kupčiais, stumdo, tampo, stengiasi pavogti jų krepšį. Sukibę kokios 5 ar 6 stiprios moters pagriebdavo kurį silpsnesnį kraitvežį, stengdavosi jį ikišti į dvikartę ir ten užristi,

bet dažniausiai atsiskubinę su pagalba kiti kraitvežiai užrišdavo kurią moterį. Derybos užtrukdavo 2 ar 3 valandas, ben būdavo begalės juokų ir visokių apdainavimų. Pagaliau, susiderėdavo, kraitvežiai kraičius atpirkdavo. Tam reikalui jaunikis įduodavo kraitvežiams 2 ar tris rublius, kraitvežiai nuo savęs pridėdavo kokį rublį. Tie pinigai tekdavo nuotakos motinai „už kraičio sudėjimą“. Po derybų prasidėdavo kraičio krovimas į vežimus. Čia vėl būdavo bėgalės juokų, nes kraitvežiai viską vogdavo (kibirius, stiklus, vištas ir t. t.), o moters stengiasi neduoti. Kraitvežiams išvažiavus, išveža ir marčią pas jaunikį, bet pirmiau dar būna marčios užgėrės.

Nuotaką pasodina už užtiesto stalo tarpe jos „brolių“. Ant stalo lėkštė. Mergos sustoję prieš stalą dainuoja:

Susirinkit, giminėlės,
Artimieji susiedėliai,
Dovanokite seselei
Vis aukselio sidabrėlio,
Vis muštinais dolierėliais.

Veselninkai viens po kito meta į lėkštę pinigų, bučiuoja nuotaką, geria jam paduotą stikliuką degtinės, o mergos dainuoja jam pagyrimo (kartais pašiepimo) dainą. Meta pinigą ir jaunikis ir stengiasi pabučiuoti nuotaką, bet visų (ypatingai «brolių») pareiga neduoti jam pabučiuoti. Mergos pamatę tykantį jaunikį ima dainuoti:

Atvėžlioja vėžliukas
Su raudonom kojukėm,
Su plačiom letenukėm —
Pasisergėk, sesele,
Pasisergėk, jaunoji:
Ateina šidorėlis,
Šidavos tave jauną
Ir rūtų vainikėlį.

TRUMPA

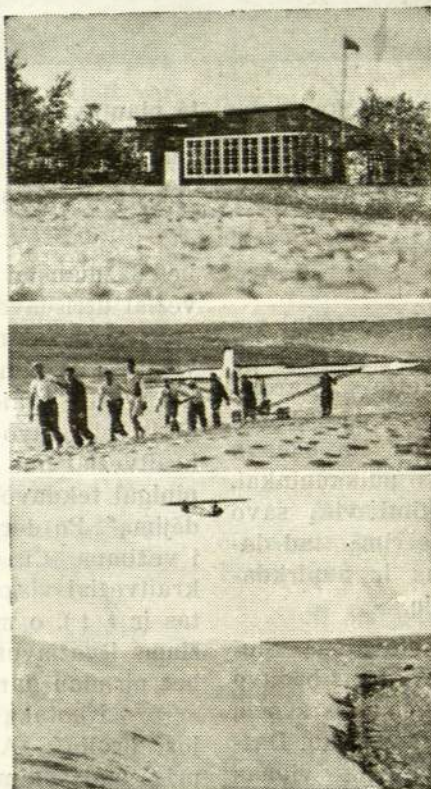
AVIACIJOS ISTORIJOS APŽVALGA

(Tęsa).

Viduržemio jūrą nuvainikavo, perskrido taip pat prancūzas Rolandas Garro. Tai buvo be galo drąsus, rimtas, tiesiog, genialus lakūnas. Bet, deja, mirtis per daug skubiai pasistengė nukirsti jo gyvybės siūlą.

Garro gimė Prancūzijos kolonijoje — Indijoje. Buvo didelis mėgėjas keliauti. Apkeliaavo visą Indiją, Madagaskarą, vėliau mokėsi Prancūzijoje. Studijavo teisę, ekonomiją bei prekybą. Bet labiausiai jis pamėgo oro sportą. Savo lėšomis nusipirko mažą lėktuvėlį, tačiau, pirmą kartą su juo pakilęs, susikūrė su kitu lėktuvu ir savo mašiną visai sukūrė į šipulius. Jis nenusimena. Perka kitą lėktuvą ir, su vienu amerikiečiu lakūnu Jonu Muasonū, išvyksta į Šiaurinę Ameriką dalyvauti skridimų lenktynėse. Reikia pažymėti, kad Amerikos visuomenė be galo mėgsta įvairius triukus, kurie kartais baigiasi su žmonių aukomis. Šiose lenktynėse žuva minėtas lakūnas Jonas Muasonas.

Įsisteigė "skrajojantieji

L. A. Klubo sklandymo mokykla Nydoje.

Po užgėrių motina užklesčia nuotakos vainiką (t. y. rūtomis kaisytą galiono pakalkę) — dabar jau ji ne nuotaka: jau marti! Motina marčią atiduoda jaunikui, tas sodina ją prie savo svočios. Svočia, gavus marčią, daro geriausias savo vaišes: deda ant stalo karvojų, keptą žąsį ir kitus gardumynus. Tuo tarpu marčios motina duoda jaunikio pulkui pirmą vestuvėse šiltą valgį: kopūstų, kruopų ir šiltos mėsos. Po svočios pietų marčią veda į seklyčios kamaraitę (kur tos nėra — į kletį) ir ten jai nuima vainiką, mauja čepuką, deda pabriuvius ir apriša skepetą (mergos skepetą ne ryšėdavo, klėstėdavo). Trečiadienio naktį apie dvyliktą valandą (kartais dar vėliau — jau saulei tekant) jaunikio pulkas parsiveža marčią į jaunikio namus.

(Bus daugiau)

cirkai". Kad daugiau pritraukti publikos, jie sumanydavo štai kokius skelbimus: "Publika išpėjama, jog vaidinimo metu yra galimi mirties atsitikimai!" Čia lakūnai buvo verčiami skristi audrose, jei nenorėdavo skristi, tai publika į juos šaudydavo iš revolverių (Teksaso valstybėje).

Vieną kartą Garro, pakilęs 5 metrus, jokių būdu negalėjo įveikti stiprų vėją. Jo lėktuvas, tarytum, pakybo ant nematomo kablo. Publika juokais tai leido, visai negalvodama, kas gali šiuo momentu įvykti; lakūno gyvybė kabojo ant siūlo, tačiau šį kartą laimė jo neapvylė. Jis pakilo ir laimingai nutūpė.

Ir Prancūzijoje eina varžytinės dėl erdvės. Garro bando perskristi Pirėnų kalnus, tačiau šis skridimas jam nepavyksta, tik per plauką jis liko gyvas ir nesužeistas. Vėliau jis varžosi su kitu lakūnu Bomanu dėl skridimo iš Paryžiaus į Romą. Ligi Genujos Garro atskrenda pirmuoju bet, dėl motoro sugedimo tūpia ir į Romą atskrenda antruoju. Susijaudinęs tokiu nepasisekimu atvyksta į Pietų Ameriką ir čia demonstruoja skraidymo meną. Grįžęs į Prancūziją, gauna didelę premiją už nuskridimą 472 klm per 7 val. 56 m. 1912 m. jis pakilo 5601 mtr. (Tunise) aukštumos. Iš Tuniso grįžta per Siciliją ir Italiją nulekdamas 1200 kl, iš kurių 600 klm. per Viduržemio jūrą, ką iki šiol dar nieks to nebuvo padaręs. Tačiau didžiausių laurų jis susilaukė 1913 m. rugsėjo mėn. 23 d. Turėdamas vos 7 su puse valandoms benzino, jis išskrido iš Prancūzijos (Marselio uosto) per Viduržemio jūrą norėdamas naskristi 760 klm. be nusileidimo. Skrendant lakūnas pergyveno daug netikėtumų. Mctoras "šlubavo", vėjo stiprumas, audros jį tiek nuvargino, kad pasiekęs vargais negalais Afriką — Bizerio miestą, pareiškė spaudai, jog dabar su malonumu eitų miegoti, tik, deja, negalįs skirtis su savo mylimuoju lėktuvėliu.

Kristus su „svastika“.

Vokietijoje yra jau nuo senai susidariusi trupė, kuri vasaros metu tam tyčia prirengtose vietose vaidina Kristaus nukankinimą. Visi aktoriai vartoja drabužius ir visus įrankius, kokius raštas nurodo, pagal anų gadynių papročius. Be to visi aktoriai turi ilgus plaukus, kaip kad Kristaus gyvenimo laikais visi vyriškiai ilgus plaukus turėjo.

Viskas tas buvo be kliūčių, net iki dabartinių laikų, kada Vokietijos dabartinė valdžia išleido įsakymą visiems vyriškiams kirptis plaukus. Šitas valdžios patvarkymas palietė ir Kristaus kančios vaidinimo trupę. Vaidintojai įdavė valdžiai prašymą, kad jiems būtų padaryta išimtis, bet nieko negelbėjo. Pasiūstas antras prašymas, kuris valdžioje gana ilgai išgulėjęs, pagaliau susilaukė atsakymą, su trimis nurodymais, būtent:

1. Aktoriams leidžiama vaidinti savo roles kaip vaidinus, tik visi aktoriai turi būti šviesaus veido ir su trumpai nukirptais plaukais.

2. Kristus irgi turi būti su trumpais plaukais, o ant savo rūbo turi turėti prisegtą Vokietijos nacionalistų ženklą („svastiką“).

3. Judo Iskarioto rolę turi vaidinti originališkai žydas, turintis ilgus plaukus.

Iš tokio valdžios patvarkyma dadar visur juokiamasi, ir net daro sarkastiškos išvados, kad laike vaidinimo, Iskariotui pasirodžius žydo originale, valdžia galės prisikabinti ir aktorių areštuot kaipo žydą, nesiskaitantį su valdžios patvarkymais...

Šis perskridimas jam suteikė daug garbės. Jis gavo nepaprastai daug įvairiausių dovanų Pasaulis tiesiog nustojo žado, o dienraščiai sąmoningai rašė, jog toks drąsus skridimas yra beprotybė, kad tai turi tik sporto reikšmės, o apie nuolatinį susisiekimą lėktuvais per Viduržemio jūrą negali būti kalbos...

Vėliau Garro dar lenktyniuoja su garsiu cirkininku Pegu, laimi dvi pirmąsias vietas skridime iš Briuselio per Paryžių į Monaką, o karo metu 1915 m. balandžio mėn. 1 d. pirmą kartą pasaulio istorijoje pradeda tikrąjį oro karą. Jis numušė pirmąjį priešo lakūną, kuris nukrenta liepsnose Ostendės apylinkėse. Per kitas 18 dienų jis dar numušė 2 oro priešu. Pagaliau pakliuvo į vokiečių nelaisvę, bet 1918 m. pabėgo ir vėl stoji į karo aviaciją. Ir štai tais pačiais metais spalio mėn. 5 d. susitiko oro kovoje su garsiu vokiečių lakūnu ties Nuzje ir tapo jo nugalėtas.

Jaunimo giesmė.

Aušra naujos gadynės teka, —
Sušvis ir saulės spinduliai.
Jau nujautimas širdžiai šneka
Taip aiškiai, linksmai ir saldžiai.

Drąsiai, aukštai,
Pakils balsai,
Išauš nauja gadynė.
Ušgims darbai,
Prašvis laikai,
Pakils nauja tėvynė!

Ilgai miegojo mūsų žemė, —
Didžiauos vien tėvų kapais.
Prašvis laikai, lig šiol aptemę, —
Didziuosmės vyrais ir darbais.

Pamesk, Tėvyne, rūbą seną,
Kuriuo apvilko svetimi!
Tegu ji meilė sukūrena;
Tėvynės meilė iskili.

Į darbą, broliai! Šalį jauną
Pažadins meilės spindulys;
Galybė meilės viską griaua,
Žiemos ledus ji sutirpdys.

Ranka mus spaudžia geležinė,
Krūtinę apkala ledais;
Dvasia uždekim sau krūtinę!
Į kovą stokim milžinais!

Tas ne lietuvis, kurs dar bijo
Išsivadėt miegų nakties,
Kuris bėg nuo trūso, kalavijo,
Kursai didžiais darbais nešvies!

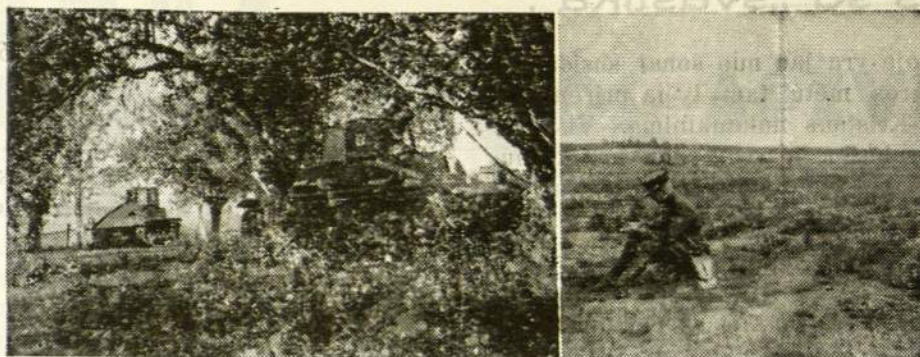
Į darbą, broliai, vyrs į vyrą,
Šarvuoti mokslu įstabiu!
Paimkim arklą, knygą, lyrą
Ir eikim Lietuvos keliu!

Didžiajame kare aviacija tiek išstobulėjo, išsivystė, kad pasibaigus karui, pradėta galvoti nepaprasti skridimai, tikra to žodžio prasme. Pradėta galvoti apie perskridimą Atlanto vandenyną. Prasideda atskirų tautų varžytinės dėl erdvės.

(b. d.)

SKAITYK IR PLATIŅK VIENINTELĮ
PIETŲ AMERIKOJ ŽURNALĄ

“VILTIS”

Kariuomenės vadas gen. št. pulk. Raštikis per kariuomenės pratimus poligone.
Greta užmaskuotos tanketės.

J. Marcinkus

NUOMONĖ APIE VYRUS

I.

Ponia Umbrienė skaitė romaną. Tačiau jos mintys buvo toli.

— Ponia, su tamsta nori kalbėti nepažįstamas vyriškis.

Umbrienė pakėlė galvą.

— Kas jis toks?

— Negaliu gerai ištartį, — paraudo tarnaitė. — Jis sakos, kad ponia gerai jį pažįstanti. Sakėsi esąs laikraščio portretas, ar koks biesas... Atsiprašau..

— Keista... Gal jis sakė reporteris?

— Gal ir taip... rodos... nepamenu...

— Paprašyk truputį lūkterėti. Sakyk, kad tuoj išeisiu.

Direktorienė mikliai užsisagstė vilnonį apsiaustą, ir kiek sutvarkius plaukus, išėjo į laukiamąjį.

— Labą dieną ponia, — nusilenkė nepažįstamasis. — Aš iš laikraščio „Pasaulio veidrodis“ redakcijos, Povilas Mikalka.

Ponia Umbrienė pasikvietė svečią į vidų.

— Mane pasiuntė „Pasaulio veidrodžio“ redaktorius, kad sužinočiau tamstos nuomonę apie šių dienų vyro tipą. Žodžiu, apie vyro ypatumus ir jo blogąsias puses.

„Padauža“, blikstelėjo ponios Umbrienės galvoje. Ji piktai atkirto:

— O kuriam gi tikslui jūsų laikraščiui reikalinga būtinai mano nuomonė? Aš, rodos, nesu jau toks žymus asmuo?

— Ankieta, gerbiamoji ponia.

O gal jis ir doras žmogus, pagalvojo ponia Umbrienė.

— Ankietos tikslas: surinkti viešas nuomones įvairaus luomo moterų, — paaiškino Povilas nemikėiodamas — Tik tuomet bus galima tiksliai apibudinti vyrus, kai tuo klausimu atvirai pa-

sisakys visos moterys. Ir tos, kurių gyvenimo tikslas tėra tik motinos pareiga, ir tos, kurios turi lakią sielą, siekiančią tolių ir pločių...

Mikalka nuraudo.

— Matot, čia yra, — rausėsi jis sutrūkusiam portfely, — nuomonės apie vyrus kelių artistų, rašytojų, studenčių ir šiaip moterų. Pavyzdžiui: „Vyras yra toks sutvėrimas, kurs nuo moters daug kuo skiriasi savo psichologija. Jis, pavyzdžiui, nepažįsta, kiek daug moteris kenčia gimdydama. Del to tiek ir būna atsiskirimų ir šeimos nesantaikų. Be to, vyras bobėja.

Artistė Pipirnikaitė“.

„Kvaila nuomonė“, švystelėjo ponios Umbrienės galvoje, bet ji neištarė nė žodžio.

„Vyrą aš vaizduojuos kaip despotą ir.. katiną. Bendrai, jis yra menkų nusistatymų sutvėrimas Medic. studentė Cibirkaitė“.

Ponia Umbrienė nespėjo nė susijuokti, o jau trečioji nuomonė skambėjo jo lūpose.

„Neapsakomai myliu vyrus! Vaikų darželio vedėja X“

— Ką gi aš galiu pasakyti? — Lyg susijaudinus ištarė Umbrienė. — Vyras, kaip toks...

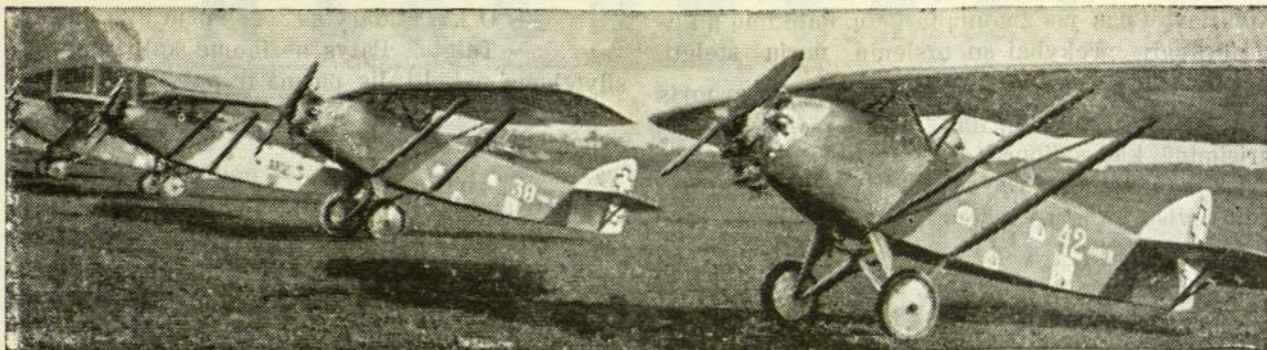
— Gal ponia malonėsi dar savo nuomonę apsvarstyti? — išdrįso Mikalka. — Turėki tamsta galvoje, kad ją skaitys plačioji visuomenė... Aš ateisiu ryt, ar poryt...

Mikalka atsiseikino.

II.

— Vrasų, kaip toks... — Gal jau dvidešimtą kartą kartojo Umbrienė ir negalėjo nieko sumesti.

Su vyrais: mokytojais, rašytojais, artistais ir net valdininkais ji buvo pažįstama. Kiekvienas jų buvo jau pagarsėjęs, žinomas, o kuris dar ir nespėjo visuomenės nustebinti, tai turėjo gerą dė-

Lietuviškos gamybos kariški lėktuvai.

AUKSAKASIAI

AND. RANDAMONIS.

— Būtų įdomu pažiūrėti, kokie tie amerikoniški pinigai, — įsikišo viena Izidoraičių.

-- Ir žiūrėti nevalia. Tačiau pinigų, kiek atsimenu, visai nekroviau. Vien tik deimantus, aukso smėlį ir čekius.

— Bet, kad ir nebijai, svaini, legamine laikyti tokį turtą?

— Oho, kad jis būtų dailesnis, senai man jį nujotų kartu su įtalpa. O šis toks menkas, kad niekam ir nerūpi. Matote, visai net nerakintas. Paspaudei čia — ir atsidaro.

— Kas ten, dėde, tikrai nieko gero nematyti vidury. Marškiniai ar kas...

— Kvailas aš viršum brangenybes dėti. Čia ir gudrumas. Oho, toki sunkūs dabar laikai. Vagių priviso tiek ir tiek. Kam ir nereikia ir tas dabar plėšikauja.

dė, tetą ar kitą kurį protekcijų dievuką ir pas juos būdavo. Literatai, artistai, kalbėdavo apie idealus, literatūrą, sielodavos dėl tautos ateities; mokytojai drauge su jos vyru — tą patį, „pasūdinami“ sielvartu apie jaunimo auklėjimą. Tačiau, kai ani stalo tarnaitė atnešdavo grafiną, sočią užkandą, visi — ir mokytojai ir literatai — surasdavo bendrą kalbą: jie girdavo Umbrienės protą, inteligentiškumą, grožį.

Umbrienei būdavo nuobodu. Ji dažnai žiovaudavo, o kai kada ir supykdamo.

— Juk aš nepažįstu vyrų, — ūmai nutarė Umbrienė.

— Turėki galvoje, kad tamstos nuomonę skaitys plačioji visuomenė, — prisiminė Umbrienė mandagų reporterio perspėjimą.

Pažinti vyrą tiktai kaip mokytoją, literatą ar šiaip valdininką, pakalbėti su jais apie orą, Braziliją ar kitą ką, tai dar nieko nereiškia...

(Bus daugiau)

— Negali būti, ką tu sakai, pas mus bent to negirdėti.

— Netiki? Laiminga moteriškė, jei su tokiais nesueini. Pas mus Brazilijoje ir Čilėje kalbama, jog dabar kas trečias žmogus — vagis, o kas antras — sukčius. Nejaugi pas jus kitaip? A?

— Pas mus daugumas visgi padorūs žmonės, — atsiliepė Izidorius. — Kiek čionai gyvename — nieku nusiskūsti negalim. Jei ten višta ar padžiauta marška kur prapuola, tai čigonų darbas. O šiaip čionykščiais galima pasitikėti.

— Tikrai galima?

— Tikriausia, Žinoma, apgavikų niekur netrūksta. Tik kad įstatymai draudžia ir policija nesnaudžia.

— Nežinau, kaip pas jus, o pas mus Pietų Amerike, įstatymai leidžiami tik liaudžiai ir bėdnuomenei suvaldyti. O turtuolių nė vienas jų neliečia. Daryk sveikas ką daręs, ką nedaręs, jei pinigų mašnoj turi, būsi laisvas, godojamas ir laimingas. Doleriai ar milreisai ten net iš Gvjanos, pačios baisiausios visame pasaulyje katorgos ir tai išvaduoja.

— Ką tu sakai? Pas mus to tai jau nebematysi. Prieš įstatymus visi čia lygūs. Nejaugi tenai pinigai toks galingas, kad net įstatymus sugriauna?

— Tikrai, jo galiai nėr ribų. Doleriui lenkiasi bankai, karaliai, prezidentai. O visgi... gerai tai gerai pasaulis surėdytas, labai net galima sakyti, puiku, bet visgi... ne per puikiausiai. Jeigu taip pagalvojus, galėtų būti bent dvigubai geriau.

— O sąžinė ką veikia pas jūsiškius? — paklausė brolis brolių gana įkyriai.

— Kas jos ten paiso. Kuris jos dar nenuskaitęs, tas užpila ją degtine. O šiaip apsieinama be jos. Todėl ir gyvenimas Amerike toks priklaus, kad nėra kuo pasitikėti. Visi aplink, kaip vilkai,

tik tyko, kad gardesnį kąsnį kur nukniaukus. Atvažiavau pas jus žmonių ieškotų. Patikimų piliečių draugiją prekybai su užsieniu noriu steigti.

Vėlai vakare, kai bent kiek svyruojas dėdė ėjo taku vartelių link, niekas šeimos neprisiminė, kad salionėly, ties durimis, liko jo apdriskęs lagaminas. Tačiau vos varteliai sugirgždėjo, visa šeima, mamos vadovaujama, šoko tikrinti jo tūrį.

— Menkai uždarytas, nepastebės...

— Neskaičiuoti turtai... Pats nežino kiek... Nepastebės...

Lagaminas iš tikrųjų beveik pats atsidarė. Bet koks buvo visų nusivylimas, kai vietoj maloniai šlamančių banknotų, vidury pamatė suvyniotus skalbinius ir tik pačiame kampe vartaliojosi kietai prikimštas, sunkokas maišelis.

— Brilijantai, brilijantai! — suriko mergiotės.

Bet atrišus ir iškračius rasti paprasti akmenukai ir raštelis: „Ieškokite toliau!“

— Negali būti, — užkimusių nuo susijaudinimo balsu prašabzdėjo tėvas. Tikrai ieškokite toliau, gal kur yra slapukas, koks dvilinkis dugnas ar kas...

Neapsirikta. Įkišus ranką po pusiau nudribusiu pamušalu, rasti du tūkstančiai litų ir raštelis: «Mielas Izidoriau. Gražinu tau skolą su procentais. Ačiū! Pasakyk saviškiams, kad gėda raus-tis po svetimus daiktus. Čia juk ne kasykla, o jūs ne auksakasiai. Daugiau neieškokite, nerasite».

Kai Stiopka tuos žodžius balsiai paskaitė, visi sustyro iš gėdos ir baimės, nes čia pat užgirdo kažin ką aiškiai barškinant į langyną. Šoko lagaminėlį uždaryti — neužsidaro. Jį ir maigė, ir tampė, ir sukeliais spaudė — neužsidaro ir tiek, o baladojimasis darėsi kaskart vis energingesnis.

Atšovė velkas, atkabino kablius.

— Kas ten?

— Tai aš, jūsų dėdė, auksakasys...

— Atleiskite, — pakartojo Stepas, stodamas slenksty. Pamiršau pas jus lagaminėlį Gal paduosite, nenoriu purvinom kojom toliau žengti.

— Kad nežinome kur? — sumelavo Izidorienė ir pasisuko, lyg ieškodama, bet visai praešingon pusėn. Visi pradėjo bėgioti ir „ieškodami“, stumdėsi ankštame kumbariuke, o duryse stovėjo išblyškęs dėdė amerikonas ir, taip bent Stiopkai rodėsi, verkė.

— Ogi ten, prie durų, pastalėj, kur sėdėjau. — pratarė pagaliau tyliai, kiek susivaldęs. — Paduokite man jį čia.

Visi staiga pamatė ieškomą daiktą. Visi šoko prie jo ir sustojo, nes niekas nenorėjo pir-mas jo liesti. Lagaminas žiūrėjo į juos visais

savo menkais, išvartytais viduriais.

— O ką, atidarytas? — spėjo svečias,

— Taigi... Patys nežinome kaip. Vos prisilytėjome pakelti, jis paėmė ir pats atsidarė...

— Savo skolą atsiėmėt? — toliau šurkškėiai klausė brolis brolij.

— Taip... Ačiū... — nenoromis išspruko iš Izidoriaus lūpų.

— Na, tai ir viskas puiku. Nors ir ne per puikiausia, — košė Stepas pro dantis. — Galėtų būti kur kas tvarkingiau. — Juk visa paslaptis, kad šis čemodanėlis atidaromas lengvai, bet uždaryti jo be rakto negalima. O vidury visas mano turtas sukrautas, visas mano pasitikejimas žmonėmis. Sudieui.

Žengė išėiti, bet vėl atsigręžė.

— Žinot ką jums nuraminti pasakysiu, kad jau laive man bendrakeleiviai penkiskart kratė mano lagaminą, kaip jis dabar. Kaune kratė daugelis kas ir viesbučio tarnai, apdraskė pamušalą, nusuko spygą... Nėra žmonių pasaulyje, yra tik... drožles.

Niekas nesistengė girdėti pašutulinio, patylomis turto žadėjo. Svečias dingė tamsoje, ir tik nuo vartelių susuko:

— Kai Stiopka paaugs, atsiųskite man jį. Jis vienas neieškojo čemodanėlio, o stavėjo nuosaly sumišęs. Jis vienas temoka raudonuoti. Žiūrėkite, nepagadinkite ir jo. Toki berniukai brangūs ir Amerike.

Svečiui kalbant, prie jo prisitartino visa brolio šeima. Stovėjo nejuokioj tamsoj glūdi ir susigrūdusi. Visi jautė, kad jų prasilenkta su kažin kokia laime ir štai va, ji tolsta nuo jų pamazu, bet nesustabdomai ir nepermaldaujamai.

— Norėjau ikurti „broliją“, dabar teks steigti „dėdės ir sūnėno kompaniją“ ir tai negreit. O ligi tol gal rasiu kitą, kad ir svetimą vyrą, kuriam nerūpės mano lagaminėlio tūris. Likite sveiki!

Tyliai, tyliai girgždėjo takelio žvyras, kai Izidoriaus šeima grįžo namo, palydėjusi svečių.

— Štai tau ir pargrįžo, irgi amerikonas atsirado! Laukiame, laukiame, kaip ko gero, o parvažiavo — ir vieni nemalonumai, daugiau nieko! murmėjo mama.

Ji, pati būdama kalta, ieškojo kam suvers-ti visą kaltę ir pyktį.

— Visgi gerai! — nutarė tėvas. — Skolą bent karališkai gražino.

— Gerai tai gerai, — pamėgdžiojo dėdė jo bendravardis sūnėnas, — bet ne per geriausiai. Jeigu ne tūs kvailas „brilijantų“ ieškojimas, galėtų būti kur kas geriau. O tai užsipuolė visos: rado, mat kasyklą čemodane. Irgi auksakasiai!

(Geras)

M A R G U M Y N A I

Merginu bėdos.

(Iš žmonių dainų užrašė A. Vanagaitis).

Ambraziejus aukšto stono
Nori vest dukrelę pono,
O Justinas labai riestas
Prieš merginas šoka piestu.

Steponas kuklus be galo
Geria degtinę ir alų,
Valentinas drūts kaip troba
Išsiplėtęs — lygiai boba.

Petras man labai patiko,
Bet doros — nēr už skatiką,
Pas mergeles klėtin lenda
Ir jį tankiai ten atranda.

Augustinas tinginiuoja,
Juožas linksmas — vis dainuoja.
Vincas būtų gal neblogas,
Jei nereikalaut' pasogos.

Leonardas gero stono
Geria šnapsą iš uzbono,
O Grigalius prastas vyras,
Jis nuo darbo visad spirias.

Aš Kazimiero neapkenčiu —
Plika galva, netur dančio,
Feliksas man atsibodo,
Kalbant jis vis dantis rodo.

Dominikas didis kvailys
Manęs nori — kitų gailis.
Reiks tekėti už Albino,
Jisai manė vest ketino.

Senai noriu aš tekėti,
Bet niekaip išizūrėti
Negaliu sau tokio vyro,
Kurs pritikt mergelei šėyrai.

Ciprijonas mėgsta barti,
Pilypas nemoka arti,
Mateušas nepritinka,
O Antanas nepatinka.

Bonifacio nosis ilga,
Lukošius aukštas kaip smilga,
Mikalojus — žemutėlis,
Aleksandras — laibutėlis.

Nikodemas nuolat snaudžia,
Kuomet darbas lauke spaudžia,
Kad už jojo ištekėčiau,
Niekad duonos neturėčiau.

Baltramiejus perdaug ėda.
O Adomo — kažko gėda,

Tragedija.

Jis paėmė ją tvirtomis rankomis. Ji nieko nesuprato ir nieko negalėjo kalbėti. Visa karšta, lig ugnimi degino jo rankas. Jis draskė gabalėliais jos drabužius, bet, kada, palietė ją lupomis — ji amžinai pražuvo...

Tai buvo... bulbė.

Miega.

— Kazy, ar miegi?
— O ką?
— Paskolink, brolyti, man 50 milreisu.
— Nekliudyk, aš senai miegu.

Nudavė.

Rustaus veido moteriškė prisiartinio prie dešimties metų berniuko, kuris išdidingai rūkė cigarėtą ir jam tarė:

— Klausyk vaikeli, ar tavo mamytė žino, kad tu rūkai?

Vaikas. Palauk, poniutė, ar tavo vyras žino, kad tu užkalbini nepažįstamus vyrus gatvėje?

Pliuže.

— Dabar, ištikrųjų, nesuprasi, kas vyras, kas moteris.

— Bet štai ta jauna esybė priešais mus. Pats velnias nesupras: ar tai jaunuolis, ar tai panelė.

— Tai mano duktė, pone.

— Ach atleiskit! Jokiu būdu nenorėjau jus įžeisti. Aš visai nemaniau, kad jus jos tėvas.

— Aš jos motina, pone.

??!

Tarp aktorių.

— Man brolau Šiauliuose didžiausį vainiką gerbėjai atnešė.

— Gana tau! Juk tu pats tą vainiką nuo kapo nuvogei.

— O tu ridikiulį Panevėžy nupiovei!

Jonas juodas kaip čigons

Daug mėsos nor kaip koks ponas.

Neapkenčiu nei Jokūbo,

Nosis jo, kaip vario triūba.

Kad už jojo ištekėčiau.

Pabučiuoti negalėčiau.

Naujokų ėmimo komisijoj.

- Kaip tamstos pavardė?
- Pe-pe-pėt-r-r-ras Pu-pu-pu-tr-r-r-ra
- Gerai, skiriamas į kulkosvaidininkus.

Smalsus.

Tėvas Joneliui: — Gandras tau atnešė maža broliuką. Gal norėtum jį pamatyti?

Jonelis: — Ne, geriau man parodyk gandra.

Drąsiausias.

Koks drąsiausias žmogus pasauly?

— Plikis.

— Kodel?

— Todėl, kad jam niekuomet plaukai ant galvos neatsistoja.

Ne taip gudriai.

Vienas mokėsi skambinti ant arfos. Matyt, tas nepatiko jo kaimynui, nes vieną kartą tarė jam:

— Skambini tamsta kaip Dovydas, tik ne taip gerai.

— Kalbi tamsta, atsako muzikantas, kaip Saliamonas, tik ne taip gudriai.

Kas ką pajuokia.

Teisme žilas žydelis skundžiamas ūkininko, kad jo karvė suėdė per vieną kartą žolės to ūkininko pievoje už 100 litų. Teisėjas klausia:

— Tamstos pavardė?

— Feigel

— Amžius?

— 15 metų.

— Kaip tamsta drįsti teisme juokauti: Žilabarzdis — ir 15-os metų.

— O kodel anam gerbiamam ūkininkui galima juokauti: jei mano karvė per pusvalandį suėdė žolės už 100 litų, tai kodel negaliu turėti 15-os metų?

MISLĖS.

— Vienas lieja, antras geria, trečias auga.

— Be kirvio, be kirvelio, be gražto, be gražtelio padirba tiltą.

— Dieną kaulus nešioja, o naktį žiopso.

— Kad atsikeltų — dangų paremtų, kad prašnekėtų — daug pasakytų, kad rankas turėtų — vagį pagautų.

— Galva nupiauta, širdis išlupta, duoda gert — geria, liepia kalbėt — kalba.

— Dieną — kaip lankas, naktį — kaip

žaltys; tas bus mano vyras, kurs mane įmins.

Parašė: Lietus — žemė — žolė, ledas, batai, kelias, rašomoji plunksna, juosta.

PRIEŽODŽIAI.

— Į ką mažas įprasi, tą senas teberasi.

— Buk girtinas, bet nesigirk.

— Palengva jodamas toliau nujosi.

— Gerai norais pragaras grįstas.

— Kas veža, tą ir plaka.

— Lyg saulė patekės, rasa ir akis išės.

— Geros akys dūmų nebijo.

— Prilipo liepto galą.

— Liga raita atjoja, pėsčia išeina.

SUSKAIČIUOKIT.

— Kambary keturi kampai, kiekvienam kampe tupi katinas; kiekvienas katinas mato priešais save tris katinus. Kiek iš viso katinų?

— Medy 7 žvirbliai. Jonukas nušovė tris žvirblius. Kiek žvirblių liko medy?

— Ant stogo tupi 4 varnos. Strielčius nušovė vieną. Kiek varnų liko ant stogo?

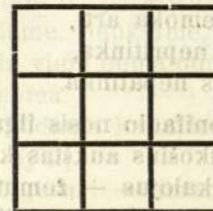
ATSAKYKIT.

Kas parašė Adomo Mickevičiaus "Ponas Tadas"?

— Vakar buvo atėjęs pas mane į svečius mano tėvo sūnaus brolio sesers jaunesnysis broliukas. Kokioj giminytėj aš esu su svečiu?

GALVOSUKIS

Štai yra 9 kvadratiniai langeliai padaryti iš degtukų.

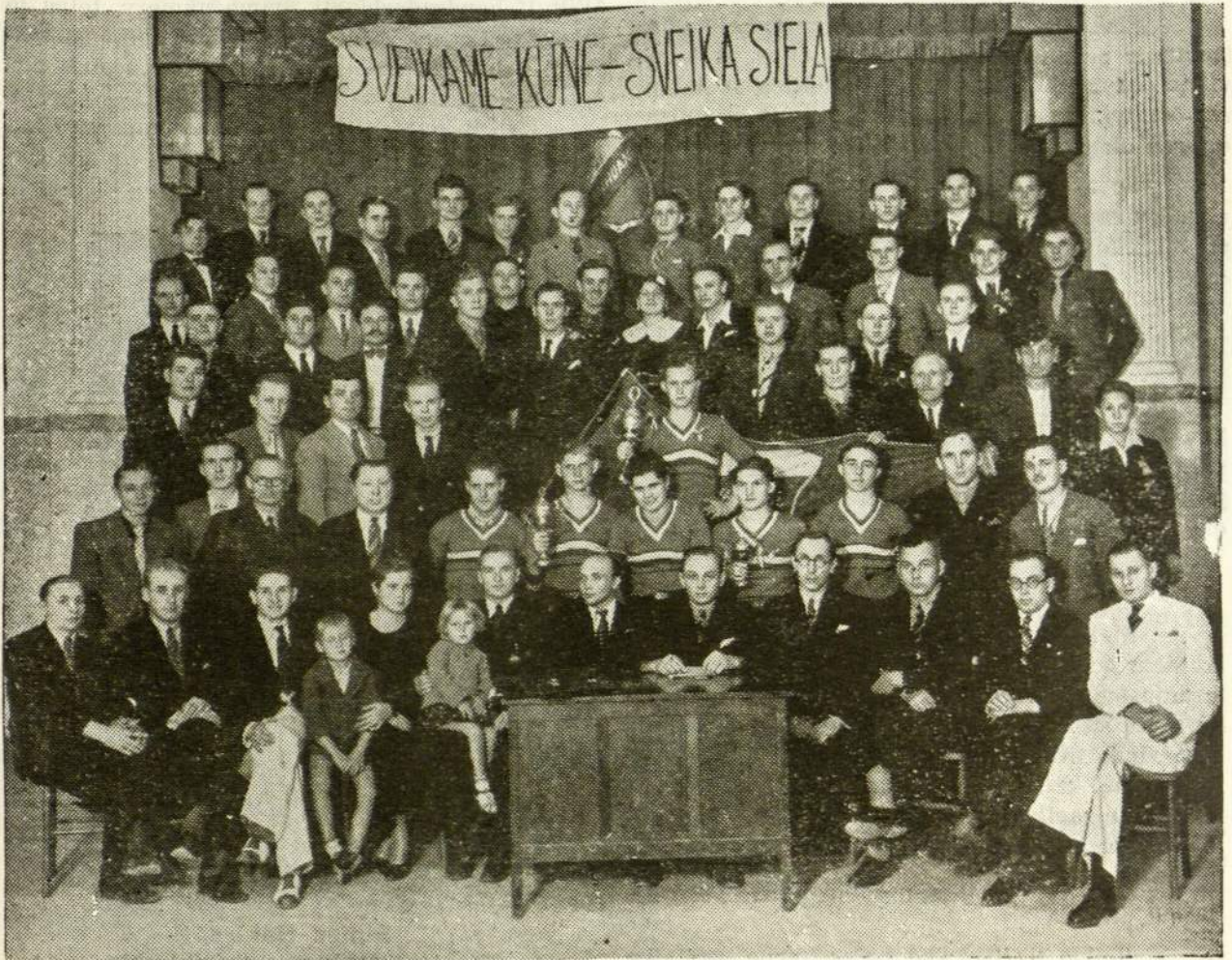

1) Atimk aštuonis degtukus, kad liktų tik du kvadratai.

2) Atimk keturis degtukus, kad liktų penki kvadratiniai langeliai ir

3) Atimk aštuonis degtukus, kad liktų penki kvadratiniai langeliai.

SPORTO S-GOS "LITHUANIA" SKYRIŲ ATSTOVŲ SUVAŽIAVIMO DALYVIAI.

Pirmoj eilėj sėdi suvažiavimo prezidiumas ir Centro V-ba. Iš kairės į dešinę: M. Andriulevičius, V. Degutis, E. Pažėra, P. Gaigalienė, S. Bakšys, St. Jurevičius, I. e. Konsul. S. Remenčius, St. Puišys, L. Gaigalas, St. Vancevičius ir Br. Šukevičius.

Sportininkų suvažiavimas.

Br. Liet. Sporto Sąjunga «Lithuania» birželio 21 d šventė savo septynerių metų sukaktuvių jubiliejų. Ta proga buvo sukviestas "Dariaus ir Girėno" salėje visuotinas visų skyrių atstovų suvažiavimas, kuriame dar dalyvavo kitų organizacijų ir spaudos atstovai.

Prieš pat suvažiavimą įvyko Centro Valdybos surengtos «ping-pong» tarp Mookos ir Bom Retiro komandų rungtynės, kurias laimėjo Mookos skyrius. Jam vėliau suvažiavimo prezidijumo pirmininkas St. Remenčius įteikė tris taures.

Suvažiavimą atidarė C. Valdybos pirmininkas p. Br. Šukevičius trumpa pritaikinta jubiliejui kalba ir pasiūlė į prezidijumą p. p. St. Re-

menčių (einantį konsulo pareigas), St. Jurevičių, St. Puišį, S. Bakšį ir L. Gaigalą.

Prezidijumui užėmus vietas ir p. St. Remenčiui pasakius prakalbą, prasidėjo sveikinimai. Sveikino Aero Klubu vardu p. St. Jurevičius, "Vilties" S-gos — Centro Valdybos vice-pirmininkas p. P. Šukys, Liet. K. B nės vardu valdybos vice-pirmininkas p. J. Skorupskis, "šviesos" redaktorius St. Puišys, «Lietuvio» ir Lietuvių Klubu vardu p. St. Vancevičius ir mokyklų bei mokinių vardu p. L. Gaigalas.

Vėliau p. S. Bakšys laikė įdomią paskaitą apie sportą Lietuvoj.

Toliau sekė Centro Valdybos ir skyrių pranešimai, kuriems pasibaigus buvo renkami

valdomieji organai. Į Centro Valdybą išrinkti: p. p. L. Gaigalas, Br. Šukevičius, E. Pažėra, V. Degutis ir M. Andriulevičius. Į Revizijos Komisiją: p. p. J. Čiuvinškis, St. Vancevičius ir Garška.

Einamuose reikaluose padaryta keletą nutarimų ir priimta penkios rezoliucijos, iš kurių viena pažymėtina, tai sueiti į glaudžius ir tarprius santykius su kitomis lietuviškomis organizacijomis dirbti vieningą lietuviybės darbą.

Po to prezidijumo pirmininkas p. St. Remenčius savo karšta prakalba suvažiavimą uždare. Sugiedojus Tautos Himną visi dalyviai išsikirstė su pakeltu ūpu.

Koresp.

Atleistas p. Korsakas.

Einant DULR parėdymu p. Povilas Kersakas, Mookos mokyklos mokytojas birželio 6 d. nuo savo pareigų tapo atleistas. Kol atvyks naujas mokytojas iš Lietuvos, jo pareigas laikinai eis p. S. Bakšys.

Kolonijos reforma.

Niekam ne paslaptis, kad mūsų kolonijoj iki šiam laikui gyvavo didelė nesantaika, bet pastaruoju laiku spaudoje, vienoje ir kitoje, pasirodė rimtų straipsnių apie visų susitaikinimą ir įkurimą vieno švietimo Centro ar Lietuvių S-gos reformavimą, kad į ją įeity visos esamos lietuviškos organizacijos, kad ji legaliai galėtų visos kolonijos vardu kalbėti ir visai kolonijai atstovauti.

Kaip teko patirti, organizacijos tokiai reformai pritaria.

Reikia tikėtis, kad mūsų tarpe santaika greitai laiku įvyks.

Š. lė.

«Vilties» S-gos Bom Retiro skyriaus veikla.

Skyriaus valdyba kartu su mokyklos vadovybe prie mokyklos įkūrė vakarinius kursus, kurių pamokos eina du kart savaitėje. Kursų vedėju yra p. S. Bakšys.

Netrukus pradės veikti komercijos kursai.

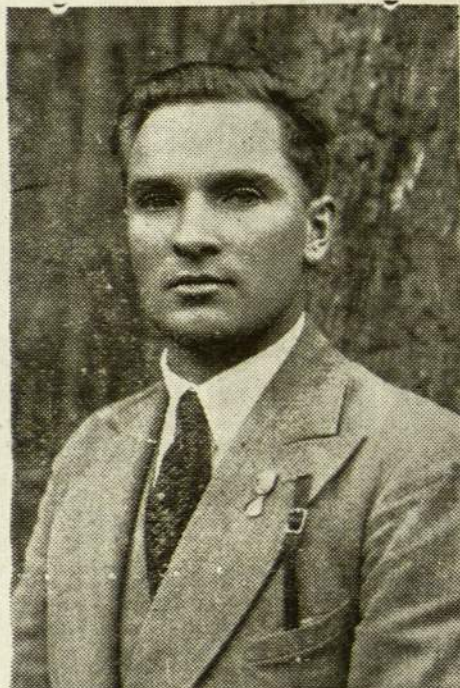
— Nuo birželio 21 d. pradėjo veikti skyriaus mergaičių sporto sekcija. Mokinamasi bendroji mankšta — gimnastika ir įvairūs žaidimai bei nauji lietuviški šokiai, kaip "lietuviškas foks-trotas ir kiti

Manoma rugpiūčio mėnesį surengti šventę, kurios programoje sportas užims svarbiausią vietą.

Naujas «Vilties» bendradarbis.

Naujai atvykęs į Bom Retiro lietuvių mokyklą mokytojas p. Simas Bakšys pasižadėjo «Viltį» bendradarbiauti. Šiame numery telpa jo vienas eilėraštis. Kitame numery patalpinsim ilgesnį rašinį eilėmis «Likimas žaidžia», kuris turi net 216 eilučių.

P. S. Bakšys, budamas Lietuvoj, jau išleido vieną eilėraščių rinkinį «Lankose» ir dar turi kitam rinkiniui prirengęs medžiagą

Simas Bakšys,
Naujas «Vilties» bendradarbis.

— Birželio 22 d. Skyriaus valdyba susitarė su «Lithuania» skyriaus vadovybe pasilinksminimų rengimo klausimu.

Kas sekmadienis nuo 7 v. vak. iki 12 val. nakties bus rengiami bendri šokių vakarėliai — pasilinksminimai. Pirmas toks vakarėlis įvyko birželio 28 d. Visas Bom Retiro jaunimas tuos vakarėlius turi palaikyti ir į juos lankytis.

— Bom Retiro skyrius narių skaičiumi pradėjo augti.

Mookos Meno Sekcija.

Išrinktoji susirinkime Meno sekcija jau galutinai susiorganizavo ir pradėjo veikti. Išrinkta keletą veikalų, kuriuos jau pradėjo repetuoti. Netrukus mano pastatyti viešą vakarą.

Redaguoja St. Puišys.

JAUNIME! Visi kai vienas eikit į savo pasilinksminimus sekmadieniais į **JAUNIME!**
Rua Bandeirantes, 92. Pradžia 7 val., pabaiga 12 val.

J. FRIZZO & CIA. BANKINIAI NAMAI

Įkurti 1900 metais

Rua Mauà Nr. 207

Skyrius RUA 15 DE NOVEMBRO, 41
São Paulo

Laivakortės ir šamados į visas pasaulio šalis.

Piniginės perlaidos — siunčiame pinigų į Lietuvą ir kitas pasaulio šalis.

UŽSIENIŲ VALIUTA perkame ir parduodame geriausiomis kainomis.

INDELIAI IR EINAMOSIOS SASKAITOS

Priimame indelius, mokame nuosimčius ir teikiame knygeles (cadernetas).

Kalbame lietuviškai ir kitomis kalbomis.

Teikiame informacijas raštu į provinciją.

REDAKCIJA rankraščius taisy savo nuožiūra. Nesunaudotų rankraščių savo lėšomis negrąžina. Už skelbimų turinį neatsako. Siunčiant Redakcijai korespondencijas, raštus ar laiškus, visada turi būti nurodyta siuntėjo vardas, pavardė ir tikras adresas.

ŠAMADOS

J. FRIZZO BANKINIAI NAMAI

Isac Cogan tarpininkaujant, darome šamadas iš viso pasaulio šalių, už prieinamiausias kainas ir su pilnomis garantijomis.

Rua Mauá, 207 - S. PAULO - Tel. 4-3345

« VILTIES » ŽURNALAS GAUNAMAS

Luz stoties kioske; José Paulino vaistinėje; prie Centralinio Pašto laiptų ir kampo; Rusų vaist Mokoje; Menkaičio krautuvėj S. Annoj; Kirilausko krautuvėje Villa Anastazijoj, pas atskirus platintojus ir Redakcijoj.

SANTOS: S. P. R. stoties kioske.

Prisiekusis Vertėjas MIGUEL OCOUGNE

RUA 15 DE NOVEMBRO 32 sobreloja
Tel. 2-6393 — SÃO PAULO

Daro vertimus iš visų kalbų ir paruošia visokius dokumentus, kaip antai: chamadas, naturalizacijos, carteiras de identidade, carteiras profissionaes ir kitus dokumentus.

Kalbama lietuviškai

Dr. S. MEITIN

(Diplomuotas Vokietijos i Rio universitetuose)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligomis nuo 2 iki 6 val. vakaro.

Ultravioletiniai spinduliai.

SUSIKALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua Barão de Itapetininga, 139

Salas 8-9 - Telef. 4-0715

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universitetuose 1914 m. laidos)

RUA YPIRANGA, 193 - ap. 4 (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316.

Ligonius priima kasdien: nuo 8 iki 9 val. vak. Sekmadieniais nuo 10 val. iki 12 val.

Vidaus, nervo-psichinės ir moters ligos.

(Specialė klinika venerinių ligų triperis, sifilis, šankeris)

Laboratorija: tyrimas šlapumo, kraujo mikrobų ir t. t

Daktaras

A. JAZARA - SNEGE

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.)

Vidaus ligos, chirurgija, venerijos ir moterų ligos.

Priėmimas nuo 9 — 12 v. ryt. ir 3 — 7 v. v.

Ladeira Porto Geral, 12 sobr.

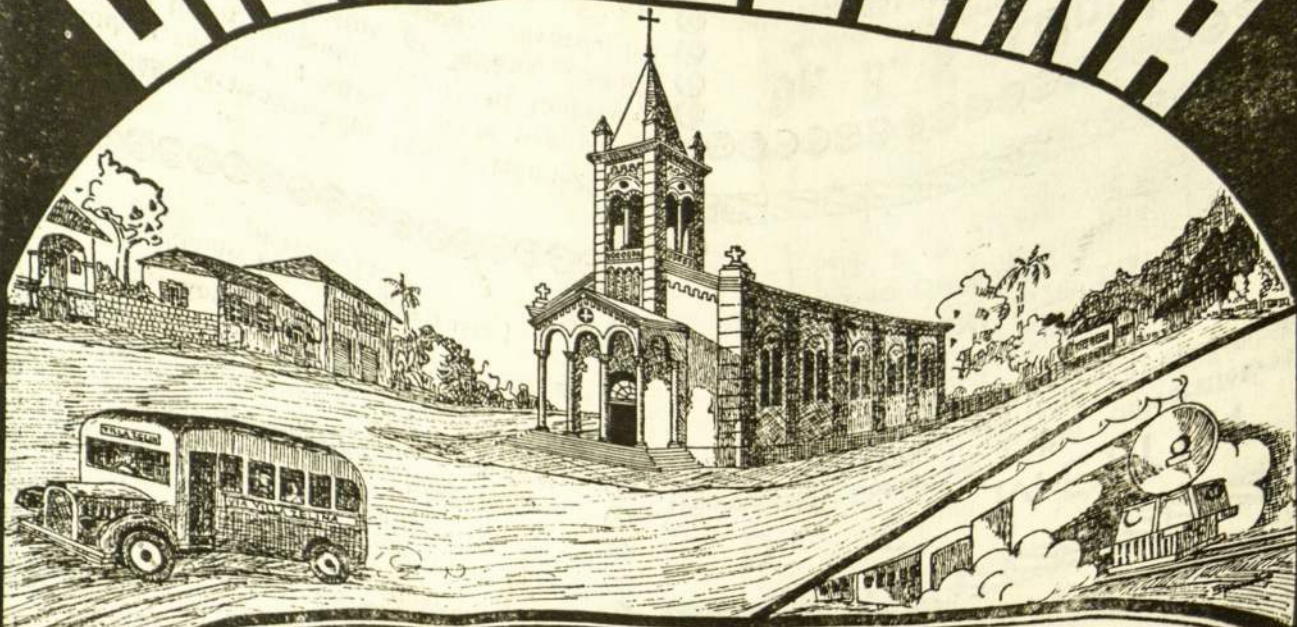
2.º Andar - salas 4 e 5

(kampus Boa Vista ir 25 de Março)

Gyv. butas ten pat 5 auk. Tel. buto 2-5068.

WILLA ZELINA

AUKŠTA VIETA, GERAS ORAS, PLAČIOS GATVĖS, SVEIKAS VANDUO, ELEKTROS ŠVIESA, LIETUVIŲ BAŽNYČIA IR T.T. BONDŽIŲ, AUTOBUSŲ IR TRAUKINIŲ SUSISIEKIMAS SKUBEKIT. ĮSIGYTI NUOSAVĄ ŽEMĖS SKLYPĄ! DUODAMA MATERIOLAS IŠSIEKIMAS JIMUI, DAR YRA ŽEMĖS PO 10#000 UŽ M.² ILGAM IŠSIMOKEJIMUI. TEIRIAUTIS: PRACA ANTONIO PRADO N^o3 SOB. TELEPHONE 2-5023

VIETOJE:
PAS KARLOS KORKISCHKO
AV. ZELINA N° 33
ŽEMĖS SAVININKAS CLAUDIO MONTEIRO SOARES.